

Posudek bakalářské práce

Název práce: ‚Zur kulturellen Situation der deutschsprachigen Einwohner von Prag nach dem Jahre 1945‘

Autor práce: Jana Kovářová

Studijní obor: B Aj – Nj

Vedoucí práce: MA. Thomas Maria Hauptenthal

Oponentka: Mgr. Eva Markvartová

Předkládaná práce je hodnocena:

1. Z hlediska obsahového záměru, naplnění zadání a zpracování předepsané literatury chvalitebně
2. Z hlediska požadavků na jazykovou správnost (pravopisné a jiné jazykové chyby) dobře
3. Z hlediska požadavků na formální úpravu, požadovaný rozsah, dodržování citačních norem, odkazy a bibliografii chvalitebně
4. Připomínky, náměty, otázky k rozpravě:

Jana Kovářová předložila práci, která se zabývá situací německého obyvatelstva v Praze po roce 1945. Prokázala schopnost zacházet se sekundární literaturou a internetovými zdroji. Práce je přehledně členěna, místy však ne zcela logicky: např. hned první ze čtyř hlavních částí „Rané dějiny německého obyvatelstva v Praze“/„Die Frühgeschichte der deutschsprachigen Einwohner in Prag“ pojímá rané dějiny od doby prvotního osídlování Prahy překvapivě až do roku 1910. Rámec kapitoly pokrývá tedy téměř deset století, přičemž zůstává v této souvislosti nejasné, co autorka chápe pod pojmem „Rané dějiny“/„Frühgeschichte“. Tento velký skok může být ale dán autorčinou snahou dostat se rychle k samotnému jádru věci, tedy k situaci po roce 1945, jež je obsahem 3. a 4. kapitoly. Autorka nejprve popisuje v kontextu doby problematiku odsunu německého obyvatelstva z českých zemí. Poukazuje na to, že tato situace není pouze následkem války, nýbrž „výsledkem celé historie soužití Čechů a Němců“/„das Ergebnis der ganzen Geschichte des Zusammenlebens von Tschechen und Deutschen“ (S. 13), až že se „válka stala poslední záminkou pro to, něco s tím udělat.“/„Der Krieg war der letzte Vorhang [Vorwand] damit etwas zu machen.“ (S. 13) Toto nejasné tvrzení autorka práce nedokládá žádným citátem. Jedná se o studentčin vlastní názor? Máme toto tvrzení chápat jako narážku na vystupňování nacionalismu mezi Čechy a Němci? Či emancipaci českého etnika již v minulosti? Kdy se tedy začínají tyto problémy ostřit, když je zároveň zmíněna „ganze Geschichte des Zusammenlebens“/„celá historie soužití“? Bylo by dobré, při obhajobě o této problematice blíže

pohovořit, neboť formulace není zcela srozumitelná. Situace po válce a komplikovaná problematika odsunu je celkově popsána až příliš stručně. Kapitola věnující se např. prvním novinám je oproti tomu dle mého názoru zbytečně rozsáhlá.

V dalších kapitolách vytváří autorka čtivý a přehledný obraz o německých organizacích a institucích působících v Praze, což může být objevené pro řadu začínajících českých i německých germanistů. Zmiňuje např. vůbec první poválečnou organizaci Němců v České republice, jíž bylo Kulturní sdružení občanů německé národnosti ČSSR, její výčet končí pak Rakouským kulturním fórem. Velmi zajímavá je i poslední kapitola „Vzpomínky inženýra Váši na jeho pražskou, německy mluvící tetu“/„Erinnerungen von Ing. Jan Váša an seine Prager deutschsprachige Tante“. Tato část práce dokládá autorčinu schopnost využít i neliterární zdroje. Přináší zcela jiný, velmi poutavý náhled na tuto problematiku. Odsun je zde záležitost emotivní, je vylíčen bez jakékoli cenzury, objektivního soudu a nadhledu, z pohledu ženy, kterou můžeme označit jako oběť války. Postrádám zde však kritickou reflexi studentčina rozhovoru. Autorka rozhovor sice označila jako „Vzorový příklad těžkého života německé osoby po druhé světové válce“/„Musterbeispiel eines schwierigen Lebens einer deutschen Person nach dem Zweiten Weltkrieg“, získaná data však blíže nezpracovává.

Bohužel obsahuje práce větší počet jazykových nepřesností. Jde jak o chyby gramatické, typografické, syntaktické, tak o chyby z nepozornosti. Tuto skutečnost má na svědomí zřejmě mimo jiné i fakt, že autorka používala převážně českou sekundární literaturu. Na stylu a jazyku je místy hodně znát, že jde o text přeložený z češtiny.

Celkově je vidět, že studentka přistoupila ke zvolenému tématu svědomitě. Práci napsala přehledně, ovšem některé důležité aspekty při zpracování své bakalářské práce neujasnila či nedotáhla do konce. Jelikož ale sama píše, že by se touto problematikou ráda zabývala i nadále, a že tato práce slouží jako základ pro budoucí práci magisterskou, dá se předpokládat, že bude v budoucnu tento nedostatek odstraněn.

Přes výše uvedené výhrady, neúplnosti a nedůslednosti doporučuji práci Jany Kovářové k obhajobě.

Celkový návrh hodnocení: chvalitebně (B)

V Praze dne 20. 4. 2010

.....
Mgr. Eva Markvartová